

Брюксел, 25.5.2016 г.
COM(2016) 287 final

2016/0151 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги, с оглед на променящите се пазарни условия

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2016) 168 final}

{SWD(2016) 169 final}

{SWD(2016) 170 final}

{SWD(2016) 171 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания за и цели на предложението

Европейското аудиовизуално медийно пространство бързо се променя поради непрекъснатото растящото сближаване между телевизията и разпространяваните чрез интернет услуги. Потребителите във все по-голяма степен ползват съдържание по заявка чрез интелигентни/свързани телевизори и преносими устройства. По-специално младите потребители гледат в интернет видеоклипове, включително и генерирано от потребителите съдържание. Традиционното излъчване в ЕС продължава да има силни позиции от гледна точка на зрителска аудитория, приходи от реклама и инвестиции в съдържание (около 30 % от приходите). Възникват обаче нови икономически модели. Излъчващите оператори разширяват своите дейности онлайн, а новите участници, предлагащи аудиовизуално съдържание по интернет (напр. доставчици на видео по заявка и платформи за споделяне на видеоклипове), укрепват своите позиции и встъпват в конкуренция за същата аудитория. При все това телевизионното излъчване, видеото по заявка и генерираното от потребители съдържание са предмет на различни правила и равнища на защита на потребителя.

В стратегията за цифров единен пазар (ЦЕП) за Европа¹ се призовава за модернизация на Директивата за аудиовизуалните медийни услуги (ДАВМУ)² с цел отразяване на промените на пазара, в потреблението и в технологиите. В нея се изисква Комисията да постави акцент върху приложното поле на ДАВМУ и върху естеството на правилата, приложими към всички участници на пазара³ (по-специално тези за насърчаване на европейските произведения⁴), защитата на непълнолетните лица и правилата за реклама.

Съгласно този ангажимент и в съответствие с изискванията за „по-добро регулиране“⁵ Комисията извърши последваща оценка (наричана също „Програма за пригодност и резултатност на регулаторната рамка“ (REFIT)). В нея се оценява ефективността, ефикасността, приложимостта, последователността и добавената стойност за ЕС на ДАВМУ и се набелязват области, в които има потенциал за опростяване, без да се накърняват целите на ДАВМУ.

¹ Съобщение на Комисията „Стратегия за цифров единен пазар за Европа“, 6 май 2015 г., COM(2015) 192 final, http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf

² Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги)

³ По-специално в стратегията за ЦЕП се посочва, че „Комисията ще проучи дали съществуващата система от правила, които се прилагат за радио- и телевизионното разпространение и за услугите по заявка, следва да бъде адаптирана. Тя ще обмисли също така въпроса дали следва да бъдат разширени настоящият обхват или правилата, за да бъдат обхванати нови услуги и участници, които към момента съгласно директивата не се считат за аудиовизуални медийни услуги, и/или доставчици, които са извън нейния настоящ териториален обхват.“

⁴ Освен това Комисията ще работи върху мерки за популяризиране на каталози на европейски произведения в платформи за „видео по заявка“.

⁵ Оценката на ДАВМУ чрез REFIT е обявена в Работен документ на службите на Комисията „REFIT: Initial results of the mapping of the acquis“ (REFIT: Първоначални резултати от очертаването на достиженията на правото) (SWD(2013) 401 final) и е част от работната програма на Комисията за 2015 г. (приложение 3 (COM2014) 910 final от 16.12.2014 г.).

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Директива 89/552/ЕИО на Съвета, изменена с директиви 97/36/ЕО и 2007/65/ЕО, и кодифицирана в Директива 2010/13/ЕС (ДАВМУ), обхваща правилата както за „телевизионно излъчване“, така и за аудиовизуални медийни услуги по заявка. В настоящото приложение са взети под внимание промените в аудиовизуалното пространство от последното преразглеждане насам, за да се гарантира, че ДАВМУ ще осигури модернизирана, гъвкава и ориентирана към бъдещето правна рамка.

- **Съгласуваност с другите политики на Съюза**

Настоящото предложение допълва съществуващото право на ЕС, по-специално Директива 2000/31/ЕО за електронната търговия, Директива 2003/33/ЕО относно рекламирането и спонсорството на тютюневи изделия, Директива 2005/29/ЕО относно нелоялни търговски практики и Директива 2011/93/ЕС относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография.

През декември 2015 г. Комисията прие предложение за Европейски акт за достъпност⁶, в който се определят изискванията относно достъпа до широк набор от продукти и услуги, включително аудиовизуални медийни услуги. Следователно преразглеждането на ДАВМУ не засяга въпроса за достъпността.

Директива за електронната търговия — Директива 2000/31/ЕО (ДЕТ)

Настоящата ДАВМУ не е приложима към генерираното от потребители съдържание, предлагано на платформи за споделяне на видеоклипове, тъй като доставчиците на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове често не носят редакционна отговорност за съхраняваното на тези платформи съдържание. В редица случаи тези услуги са обхванати от Директивата за електронната търговия (ДЕТ), тъй като представляват услуги на информационно общество.

ДЕТ не изисква посредниците да наблюдават съхраняваното от тях съдържание; всъщност тя забранява на държавите членки да налагат общо задължение за контрол или активно търсене на факти, доказващи незаконна дейност (член 15). Съгласно ДЕТ посредниците, и по-специално доставчиците на така наречените услуги за „съхраняване на информация“, са освободени от отговорност за съхраняваната от тях незаконна информация (член 14). Доставчиците могат да бъдат определени като доставчици на услуги за съхраняване на информация по смисъла на ДЕТ, ако въпросната информация не им е известна и те нямат контрол над нея. Това освобождаване от отговорност е достъпно единствено ако доставчиците гарантират, че при идентифициране на незаконно съдържание те предприемат незабавни действия, за да блокират достъпа до него или да го премахнат.

Настоящото предложение би допълнило ДЕТ в някои точки, както е посочено в раздел 5 по-долу, като същевременно няма да засегне горепосочените разпоредби на ДЕТ, както и член 3 от нея относно вътрешния пазар.

Директива 2003/33/ЕО относно рекламирането и спонсорството на тютюневи изделия

⁶ COM(2015) 615 (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM%3A2015%3A615%3AFIN>)

С Директива 2003/33/ЕО се забранява рекламирането на цигари и други тютюневи изделия в пресата и други печатни публикации, по радиото и в услугите на информационното общество. С нея също се забранява спонсорството от страна на дружества с предмет на дейност производство и продажба на тютюневи изделия за радиопрограми и трансгранични събития. Освен това в съображение 14 от Директива 2003/33/ЕО става ясно, че всички форми на аудиовизуални търговски съобщения за цигари и други тютюневи изделия в услуги за разпространение са забранени от ДАВМУ. Чрез последователни изменения обхватът на тези ограничения е разширен така, че да включва всички аудиовизуални търговски съобщения, включително спонсорството и позиционирането на продукти при аудиовизуалните медийни услуги (член 9, параграф 1, буква г), член 10, параграф 2 и член 11, параграф 4, буква а) от ДАВМУ). В допълнение съгласно член 20, параграф 5, буква д) от Директива 2014/40/ЕС относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия⁷ забраните, приложими към съобщенията относно тютюневи изделия забрани съгласно ДАВМУ, са приложими и към електронните цигари и контейнерите за многократно пълнене. Забраната за търговски съобщения по отношение на тютюневи и свързани с тях изделия се потвърждава в едно от съображенията от предлаганата директива.

Директива 2005/29/ЕО относно нелоялни търговски практики (ДНТП)

ДНТП е основното законодателство относно търговските практики на търговците по отношение на потребителите в ЕС, като например подвеждаща реклама. Тя е приложима към всички търговски практики, прилагани от търговците по отношение на потребителите преди, по време на и след сключване на сделка онлайн, както и офлайн.

ДНТП предвижда три нива на защита на потребителите:

- (1) черен списък с 31 конкретни търговски практики, които са забранени при всички обстоятелства;
- (2) подвеждащи и агресивни практики — трябва да се оценяват въз основа на конкретния случай;
- (3) обща забрана на нелоялни практики, които противоречат на изискванията за дължимата професионална грижа — трябва да се оценяват въз основа на конкретния случай.

Директива 2011/93/ЕС относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография

Директивата относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография хармонизира в рамките на Съюза преследването на престъпления, свързани със сексуално насилие, извършено над деца, сексуалната експлоатация на деца и детската порнография. В нея са определени също и минимални санкции.

⁷ Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 1).

- **Съответствие със задълженията съгласно международното право**

21 държави — членки на ЕС, са страни по Европейската конвенция от 1989 г. за трансгранична телевизия (CETS № 132), изменена с протокол от 1998 г. Съюзът не е страна по Конвенцията.

Конвенцията дава възможност на страните по нея да прилагат по-строги или по-подробни правила към програмните услуги, предоставяни от излъчващите оператори под тяхната юрисдикция.

Доколкото някои от съществуващите правила от ДАВМУ не са толкова строги, колкото тези на Конвенцията, прилагането на правилата от ДАВМУ от държавите — членки на ЕС, които са страни по Конвенцията, може да доведе до различия между държавите — членки на ЕС, в зависимост от това дали са страни по Конвенцията, по отношение на техните международни задължения. Такъв би бил случаят и за някои изменения, съдържащи се в настоящото предложение, с които в ДАВМУ ще бъдат въведени допълнителни правила, които не са толкова строги, колкото тези на Конвенцията.

На Съюза беше предоставена изключителна компетентност да сключва международни споразумения по въпросите, обхванати от ДАВМУ. Следователно за всякакви промени в произтичащите от Конвенцията задължения ще са необходими действия от страна на Съюза.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

ДАВМУ се основава на правомощията на Съюза да координира законите на държавите членки, за да допринесе за свободното предоставяне на услуги на вътрешния пазар (член 53, параграф 1 от ДФЕС във връзка с член 62 от ДФЕС).

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Европейското измерение на пазара на аудиовизуални услуги постоянно се разраства, по-специално поради разрастването на онлайн услугите и факта, че се засилва международният характер на телевизионните канали. В края на 2013 г. в ЕС бяха създадени 5141 телевизионни канала (без да се отчитат местните канали и програмни прозорци). Почти 1989 от тях са насочени към чуждестранни пазари (или в рамките на ЕС, или извън него). Този дял се увеличи от 28 % през 2009 г. — годината на прилагане — до 38 % през 2013 г. Що се отнася до услугите за видео по заявка, средно 31 % от наличните в държава членка услуги за видео по заявка са базирани в друга държава от ЕС (2015 г.). Това подчертава добавената стойност, която възниква в резултат на намесата на ЕС.

Предложението съответства както на принципа на субсидиарност, така и на принципа на пропорционалност, като запазва като цяло подходът за минимална хармонизация и подобрява механизмите за дерогация и за недопускане на заобикаляне. Това ще позволи на държавите членки да вземат под внимание специфичните за тях национални обстоятелства. На практика държавите членки са приели по-строги правила, по-специално по отношение на определянето на аудиовизуална медийна услуга по заявка, създаването на национални регулаторни органи, популяризирането на европейски произведения, защитата на непълнолетни лица и търговските съобщения.

Като се има предвид, че ДАВМУ предвижда минимална хармонизация, съществуващите правила могат да бъдат опростени единствено на равнището на ЕС.

Що се отнася до разширяването на обхвата на ДАВМУ, за да бъдат включени платформите за споделяне на видеоклипове, действията на ЕС гарантират последователност с вече обхванатите от тази директива услуги. Максималната хармонизация в тази област предотвратява евентуално бъдещо фрагментиране в резултат на национална намеса.

- **Пропорционалност**

Както бе посочено по-горе, благодарение на запазването на подхода за минимална хармонизация и на механизмите за сътрудничество предложението ще бъде в съответствие с принципа на пропорционалност.

- **Избор на инструмент**

Предложената директива съдържа препоръка за използване на съвместно регулиране и саморегулиране, по-специално във връзка със защитата на непълнолетни лица, борбата срещу изказванията, подбуждащи към омраза, и търговските съобщения. Счита се, че тези режими като цяло са приети от основните заинтересовани страни и предвиждат ефективно правоприлагане.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Цялостното заключение е, че целите на ДАВМУ продължават да са валидни. При оценяването е установено, че принципът на страната на произход е дал възможност за разработване и свободно движение на аудиовизуални медийни услуги в ЕС с правна сигурност и е довел до по-ниски разходи за съответствие за доставчиците, както и до по-голям избор за потребителите.

В оценката по REFIT беше заключено, че съществуват възможности за опростяване, по-специално на процедурите за подпомагане на прилагането на принципа „страна на произход“ (т.е. критериите, които определят юрисдикцията, към която спадат доставчиците, и процедурите за дерогация и сътрудничество, които ограничават свободата на приемане и препредаване в определени случаи), както и на някои правила за търговските съобщения. Някои други правила вече не са подходящи за постигането на целите на политиката главно поради развитието на пазара и промените в зрителските модели. Директивата също така се опростява чрез хармонизиране на правилата за защита на непълнолетни лица, свързани с телевизионното излъчване и услугите по заявка.

- **Консултации със заинтересованите страни**

През 2013 г. Комисията публикува Зелената книга⁸ „Подготовка за един напълно интегриран аудиовизуален свят: растеж, творчество и ценности“ и прикани заинтересованите страни да споделят своите възгледи относно променящото се аудиовизуално пространство и интернет без граници и по-специално относно пазарните условия, оперативната съвместимост и инфраструктурата, както и отраженията върху правилата на ЕС. Резултатите от Зелената книга са отразени в документа за обратна

⁸ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/consultation-green-paper-preparing-fully-converged-audiovisual-world-growth-creation-and-values>

информация и резюмето на отговорите, публикувани от Комисията през септември 2014 г.⁹.

С оглед на настоящото преразглеждане на ДАВМУ Комисията проведе обществена консултация¹⁰, наречена „ДАВМУ — медийна рамка за XXI век“, която се състоя от 6 юли 2015 г. до 30 септември 2015 г.

Основните резултати, що се отнася до възможностите на политиката за бъдещето, бяха:

- сближаване на възгледите на заинтересованите страни по отношение на нуждата от възможни промени на правилата относно приложното поле на директивата, въпреки че нямаше общ модел или яснота сред заинтересованите страни относно пътя напред;
- сближаване на възгледите относно нуждата от гарантиране на независимост на националните оператори;
- подпомагане на заинтересованите страни за запазване на статуквото по отношение на принципа на страна на произход; задължителен пренос/възможност за лесно намиране; достъп за лица с увреждания; основни събития за обществото, кратки новинарски репортажи и право на отговор;
- липса на ясен консенсус между заинтересованите страни относно търговските съобщения, защитата на непълнолетните лица или популяризирането на европейски произведения.

Между различните участващи групи се открииха следните тенденции:

- Сравнително голяма част от представителите на сектора на радио- и телевизионно разпространение призоваха за гарантиране на равнопоставеност чрез регулиране на новите услуги и/или чрез осигуряване на повече гъвкавост при съществуващите правила.
- Организацията на потребителите призоваха за укрепване на правилата от ДАВМУ, насочени към защитата на зрителите, и по-специално уязвимите зрители.
- От секторите на интернет, далекосъобщенията, информационните и комуникационните технологии (ИКТ) призоваха за въздържане от приемане на ново регулиране, за да се запазят иновациите.
- От сектора, свързан със съдържанието, призоваха за укрепване на правилата, насочени към популяризиране на европейските произведения, по отношение на всички аудиовизуални медийни услуги.
- **Събиране и използване на експертни становища**

Комисията използва следните съвети от външни експерти:

- Препоръки за политиката от **други институции на ЕС**, по-специално от Европейския парламент¹¹, Съвета¹², Европейския икономически и социален комитет¹³ и Комитета на регионите¹⁴.

⁹ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/publication-summaries-green-paper-replies>

¹⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/public-consultation-directive-201013eu-audiovisual-media-services-avmsd-media-framework-21st>

- **Проучване на разходите и ползите от ДАВМУ¹⁵**. Въпросникът беше изготвен от оперативна група на органите, регулиращи сектора на аудиовизуалните услуги на държавите членки, сформирана от Европейската комисия. Той беше представен на регулаторните органи на държавите членки в групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA¹⁶), на съответните сектори от индустрията и на организациите на потребители. Въпросникът беше изпратен през май/юни 2015 г. Той съдържаше въпроси относно ползите и недостатъците на някои правила от ДАВМУ и имаше за цел събирането на количествени данни относно годишни приходи или преки и непреки разходи за съответствие. Той обхващаше правила относно:

1. търговските съобщения,
2. европейските произведения,
3. защитата на непълнолетни лица,
4. принципа на страната на произход.

Референтният период за въпросите, засягащи количествени аспекти, беше от 2010 до 2014 г. включително.

В рамките на проучването бяха получени 107 отговора: 40 от търговски излъчващи оператори (38 %), 20 от публични излъчващи оператори (19 %), 18 от доставчици на видеоклипове по заявка (17 %), 12 от национални сдружения, специализирани в защитата на непълнолетни лица (12 %), 10 от национални сдружения, представляващи независими продуценти (10 %), и 4 от сдружения на потребители (4 %). Участваха също сдружение, представляващо излъчващи оператори, и сдружение, представляващо рекламни агенции. Респондентите са установени в 19 държави членки.

¹¹ Три доклада по собствена инициатива, приети от Европейския парламент. А) „Към Акт за цифровия единен пазар“ (2015/2147(INI)) от януари 2015 г. (предстои да бъде приет); Б) доклад „Свързаната телевизия“ от юли 2013 г. (докладчик: Петра Камереверт, член на Европейския парламент (S&D, Германия), в който Комисията се призовава да оцени степента на необходимост от преразглеждане на ДАВМУ, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2013-0329&language=EN&ring=A7-2013-0212>; В) доклад от март 2014 г. „Подготовка за един напълно интегриран аудиовизуален свят“ (докладчик: Забине Ферхойен, член на Европейския парламент (EPP, Германия), в който се призовава за преразглеждане на ДАВМУ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2014-0232&language=EN&ring=A7-2014-0057>.

¹² Последно — заключенията на Съвета, приети в рамките на италианското председателство на ЕС през 2014 г., в които Комисията се приканва „Да завърши в спешен порядък процеса на преглед на Директивата за аудиовизуалните медийни услуги (АМУ) във връзка с бързите технологични и пазарни промени, произтичащи от прехода към цифровите технологии, и въз основа на резултатите от този преглед да представи подходящо предложение за преразглеждане на директивата във възможно най-кратък срок, като се зчита принципът на субсидиарност.“ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/145950.pdf

¹³ Становище, прието през септември 2013 г. от Европейския икономически и социален комитет относно Зелената книга „Подготовка за един напълно интегриран аудиовизуален свят: растеж, творчество и ценности, <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.ten-opinions.28469>

¹⁴ На своята пленарна сесия на 12—14 октомври 2015 г. Комитетът на регионите прие становище по собствена инициатива относно „Преразглеждане на Директивата за аудиовизуалните медийни услуги“ — предстои да бъде публикувана връзка към нея

¹⁵ Тъй като по-голямата част от предоставената информация беше поверителна, тя беше използвана в оценката на въздействието и в REFIT в обобщен и анонимизиран вид. Поради тази причина отговорите не се публикуват.

¹⁶ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/commission-decision-establishing-european-regulators-group-audiovisual-media-services>

- **Проучвания и становища на групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA).** В своята работна програма за 2015 г. ERGA се ангажира с изготвяне на анализи и доклади по четири основни теми: независимостта на аудиовизуалните регулаторни органи; материалната компетентност в сближаващия се аудиовизуален свят; защитата на непълнолетните лица в интегрирана среда; и преодоляването на проблема на териториалната компетентност в контекста на ЕС. Всяка тема беше разгледана от подгрупи, включващи членове на ERGA. Първите три доклада бяха приети посредством писмена процедура (в съответствие с член 11 от Процедурния правилник на ERGA) през декември 2015 г. Докладът относно териториалната компетентност ще бъде приет през 2016 г.
- **Външни проучвания**¹⁷ на излагането на реклами за алкохол, въздействието на онлайн маркетинга върху децата, независимостта на органите, регулиращи сектора на аудиовизуалните услуги, саморегулирането и съвместното регулиране и стандартизацията:
 - **Проучване на излагането на реклами за алкохол** с цел оценяване на това дали правилата за аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки осигуряват необходимото ниво на защита за непълнолетните лица¹⁸.
 - **Проучване на въздействието на маркетинга посредством социални медии, онлайн игри и мобилни приложения върху поведението на децата.** Окончателният доклад ще бъде публикуван през май 2016 г.¹⁹
 - **Проучване на независимостта на органите, регулиращи сектора на аудиовизуалните услуги,** с което се актуализира предишно проучване на независимостта на регулаторните органи. В него са отчетени последните промени и развития в държавите членки и държавите кандидатки по отношение на независимостта и ефективното функциониране на регулаторните органи в областта на аудиовизуалните медийни услуги. Окончателният доклад беше публикуван²⁰ на 8 декември 2015 г.
 - **Проучване на саморегулирането,** в което се извършва преглед на съществуващите подходи за саморегулиране в редица държави членки и което има за цел да осигури информация относно съответните доказателства за съществуващи схеми и тяхната ефективност. Окончателният доклад ще бъде изготвен през второто тримесечие на 2016 г.
- **Четири проучвания относно изследване и събиране на данни в подкрепа на оценката на въздействието** на възможното ново законодателно предложение относно ДАВМУ, възложени съгласно рамков договор ЕАС-22-201²¹. Те обхващат: търговски съобщения, защита на непълнолетни лица,

¹⁷ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:212396-2015:TEXT:EN:HTML&ticket=ST-1292379-SKem8OGQ1reJn1IxAZqVGszP2zjXhYuZOoStsF8rBu0ZCOZKgO05NbMy9k6hOrTzIimWUTdcKGfvm49lhwu7y5m-Jj71zxYb8yr5J3R6eCTiGK-TqeqixAzhASPiqjbmnf8X5hXPzlpjWbUx9btUwoJzMau>

¹⁸ <http://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-exposure-minors-alcohol-advertising-tv-and-online-services>

¹⁹

http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm

²⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-audiovisual-media-services>

²¹ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:279501-2014:TEXT:EN:HTML>

културно многообразие и медийна свобода/обществен интерес и достъп за лица с увреждания. Проектите на окончателен доклад по проучването ще бъдат изпратени на Комисията през второто тримесечие на 2016 г.

- **Два доклада на Европейската аудиовизуална обсерватория (ЕАО)** („Проучване на данните и информацията относно разходите и ползите от Директивата за аудиовизуалните медийни услуги (ДАВМУ)²² и „Пазари за услуги по заявка в Европейския съюз — развития през 2014 и 2015 г.“²³), извършени съгласно рамков договор PN/2011-27/Аб. В двата доклада акцентът се поставя върху:

- (1) измерването на аудиториите;
- (2) рекламирането онлайн в ЕС;
- (3) пазара за абонаменти за видео по заявка в ЕС през 2014 г.;
- (4) гледаемостта на филмите, предлагани чрез услуги по заявка;
- (5) дела на европейските художествени произведения в извадка от телевизионни канали;
- (6) аудиовизуалните услуги по заявка, включително приходи и инвестиции в оригинални продукции;
- (7) линейните аудиовизуални услуги, включително приходи и инвестиции в оригинални продукции.

- **Оценка на въздействието**

Резюмето на оценката на въздействието и положителното становище на Комитета за регулаторен контрол могат да бъдат намерени на уебсайта на Комисията: XXX

Разгледани са следните варианти (за всеки раздел предпочитаният вариант е маркиран):

- (8) Варианти за преодоляване на проблема с недостатъчната защита на непълнолетни лица и потребители в платформите за споделяне на видеоклипове.

Вариант А насърчава саморегулирането с цел защита на непълнолетни лица и потребители в платформите за споделяне на видеоклипове.

Вариант Б налага задължение за използване на определени средства по отношение на платформите за споделяне на видеоклипове с цел защита на непълнолетни лица и по отношение на изказванията, подбуждащи към омраза, прилагано посредством съвместно регулиране.

- (9) Варианти за преодоляване на проблема с липсата на равнопоставеност и слабите места на вътрешния пазар

а) Насърчаване на европейските произведения

Вариант А осигурява повече гъвкавост както за телевизионното излъчване, така и за услугите по заявка по отношение на начина, по който при тях се изпълняват задълженията за насърчаване на европейските произведения.

²² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>

²³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/demand-audiovisual-markets-european-union-smart-20120028>

Вариант Б запазва статуквото при телевизионното излъчване и укрепва правилата за доставчиците на услуги по заявка.

б) Защита на децата при услуги по заявка

С вариант А се увеличава нивото на защита на непълнолетни лица на аудиовизуалните медийни услуги по заявка, опростява се понятието за вредно съдържание и се насърчава съвместното регулиране в ЕС на дескрипторите на съдържание.

в) Принцип на страна на произход

С вариант А се опростяват и подобряват правилата относно компетентността и процедурите за сътрудничество

г) Независимост на регулаторните органи

С вариант А държавите членки се задължават да разполагат с независим регулаторен орган и се определят редица изисквания в подкрепа на неговата независимост и ефективност. Координационната и консултативната роля на групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA) е подсилена и заложена в ДАВМУ.

(10) Вариант за преодоляване на проблема с правилата относно търговските съобщения, които вече не съответстват на предназначението си

С вариант А се подобрява гъвкавостта на някои аудиовизуални търговски съобщения.

Счита се, че с комбинацията от предпочитаните варианти се постига най-добър баланс между нуждата от подобряване на гъвкавостта по отношение на текущото равнище на регулиране и от гарантиране на адекватна защита на потребителя.

От една страна секторът ще извлече полза от по-гъвкави количествени правила относно търговските съобщения. Подобрената ефективност на принципа на страната на произход и изискванията за независимостта на регулаторните органи биха подобрили икономическата среда, в която осъществяват дейност участниците в аудиовизуалния сектор.

От друга страна за потребителите ще се гарантира високо ниво на защита посредством ограниченото разширяване на ДАВМУ до платформи за споделяне на видеоклипове и засилването на приложимите към услугите по заявка изисквания от гледна точка на защитата на непълнолетни лица. Потребителите също така ще се възползват от по-голям достъп до европейски произведения при услугите по заявка.

При всички варианти се взема под внимание, ако е подходящо, нуждата на сектора от гъвкавост, като се взема предвид възможното изпълнение посредством саморегулиране и/или съвместно регулиране (обхват на прилагане, информация за вредно съдържание).

Повечето варианти се допълват. Например независимостта на регулаторните органи ще бъде от първостепенно значение, ако държавите членки решат да им възложат прилагането на новите правила относно платформите за споделяне на видеоклипове. Също така потенциалното увеличение на приходите на доставчиците на аудиовизуални медийни услуги в резултат на повишената гъвкавост на количествените правила за рекламиране ще освободят потенциала за засилване на приноса към производството на европейски произведения.

С комбинацията от варианти се постигат по-равноправни условия между различните участници на аудиовизуалния медиен пазар. Например това се осъществява чрез уеднаквяване във възходяща посока на определени изисквания за услугите по заявка и

платформите за споделяне на видеоклипове във връзка със защитата на потребителите или насърчаването на европейските произведения, като се предоставя повече гъвкавост за услугите за телевизионно излъчване по отношение на някои правила относно търговските съобщения.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

В последващата оценка търговските съобщения бяха определени като област, която се нуждае от повече гъвкавост, по-специално по отношение на излъчващите оператори.

Пазарът за телевизионно излъчване е претърпял развитие и съществува необходимост от повече гъвкавост по отношение на аудиовизуалните търговски съобщения, по-специално относно количествените правила за линейни аудиовизуални медийни услуги, позиционирането на продукти и спонсорството. Появата на нови услуги, включително такива без рекламиране, е довела до по-голям избор за зрителите, които лесно могат да преминат към алтернативни предложения. Позиционирането на продукти има потенциала да създаде значително количество допълнителни ресурси за доставчиците на медийни услуги. Регулаторната рамка трябва да бъде приведена в съответствие с този нов контекст, а именно посредством по-голяма гъвкавост по отношение на правилата за телевизионните услуги. В този контекст с предложението се дава възможност (при определени обстоятелства) за позициониране на продукти и се въвежда по-голяма гъвкавост по отношение на количествените правила. Същевременно в предложението се вземат под внимание събраните доказателства²⁴ за потенциалния ефект, който позиционирането на продукти може да има върху децата, като се запазва ограничаването на тяхното излагане на такова съдържание.

Що се отнася до възможните икономии за доставчиците на услуги, те биха били ограничени. Програмната схема за рекламиране е основен компонент от програмирането на излъчването, а количествените правила, налагани от ДАВМУ, са само малка част от големия брой вземани под внимание параметри при стратегиите за телевизионно програмиране, имащи за цел оптимизиране на аудиторията и приходите. Свързаните с програмиране на излъчването разходи, включително разходите за ИТ, са „обичайни“, т.е. разходи, които се правят дори и в отсъствието на ДАВМУ.

Що се отнася до националните регулаторни органи, те няма да понесат допълнителни административни разходи. Понастоящем разходите за дейностите на регулаторните органи по мониторинг и правоприлагане по отношение на ограничението **на времето за реклама по телевизията** до 20 % на час възлизат на 1 милион евро²⁵. Що се отнася до позиционирането на продукти и правилата за спонсорство, тези разходи възлизат съответно на 2,2 милиона евро и 2,1 милиона евро годишно на равнището на ЕС²⁶. Тъй като важен дял от тези разходи е свързан с прилагането на субективни критерии, като например неоправдано изтъкване на позиционирането на продукти, регулаторните

²⁴ Проучване на въздействието на маркетинга посредством социални медии, онлайн игри и мобилни приложения върху поведението на децата, Европейска комисия: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm

²⁵ Проучване относно определянето на рамка за мониторинг на правилата за рекламиране съгласно ДАВМУ въз основа на текущата средна стойност за мониторинг на 1 линеен доставчик, установен в ЕС (коригиран паритет на покупателната способност), получена от извадка от регулаторните разходи в 7 държави членки, която може да се счита за представителна извадка от различни подходи за изпълнението на регулаторни отговорности по отношение на наблюдението и прилагането на количествените правила. Счита се също, че регулаторните органи съсредоточават своите регулаторни дейности върху линейни услуги, чийто дял от аудиторията е по-голям от 0,5 %.

²⁶ Проучване относно определянето на рамка за мониторинг на правилата за рекламиране съгласно ДАВМУ.

органи със сигурност ще намалят текущите си разходи. При все това не е възможно да се определи точното количество на тези икономии на разходи.

Що се отнася до малките и средните предприятия (МСП) и микропредприятията, в предложението се предвиждат възможни изключения за разпоредбите, свързани с насърчаването на европейски произведения. Действително на държавите членки ще бъде разрешено да въвеждат изключения за тематични аудиовизуални медийни услуги или такива с малобройна аудитория.

Що се отнася до разпоредбите относно защитата на потребителите, включително и непълнолетните лица, в предложението не се предвиждат изключения за МСП и микропредприятията, тъй като те засягат изключително важни ценности.

• **Основни права**

В предложението се вземат изцяло под внимание основните права и принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално правото на зачитане на личния и семейния живот и защитата на личните данни (членове 7 и 8), свободата на изразяване на мнение и свободата на информация (член 11), свободата на стопанската инициатива (член 16) и недискриминация (член 21), правата на детето (член 24) и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес (член 47).

4. ОТРАЖЕНИЯ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражения върху бюджета на ЕС.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

• **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Комисията ще продължи да гарантира мониторинга на изпълнението въз основа на:

- доклади за прилагането, изготвени от Комисията, по отношение на Директивата като цяло две години след приемането на Директивата и на всеки три години след това;
- доклади на всеки две години за прилагането на разпоредбите, свързани с насърчаването на европейските произведения (за телевизионно излъчване и услуги по заявка);
- контрол на изпълнението на разпоредбите относно платформите за споделяне на видеоклипове въз основа на независимо проучване, проведено след транспонирането;
- контрол на изпълнението на разпоредбата относно дескриптори на съдържание с цел защита на непълнолетни лица.

• **Обяснителни документи (за директивите)**

Не е приложимо

• **Подробно разяснение на конкретни разпоредби на предложението**

Принципът на страната на произход за доставчиците на медийни услуги е запазен и засилен чрез опростяване на правилата, чрез които се определя коя държава притежава юрисдикция, и чрез подобряване на механизмите за дерогация в случаи на изключения.

Изменената директива ще продължи да бъде основана на минималното хармонизиране. Въпреки това засилването на независимостта на органите, регулиращи сектора на аудиовизуалните услуги, има за цел повишаване на степента на хармонизация. Това е важна новост, като се има предвид ключовата роля на органите, регулиращи сектора на аудиовизуалните услуги, при оформянето и съхраняването на вътрешния пазар. Освен това тя е от особено значение за гарантиране на плурализма на медиите. С предложението се укрепва ролята на групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA), като ѝ се възлагат повече задачи при консултиране и подпомагане на Комисията в последователното изпълнение на Директивата във всички държави членки. В следствие на това решението на Комисията от 3 февруари 2014 г. за създаване на група на европейските регулаторни органи за аудиовизуални медийни услуги ще бъде отменено с влизането в сила на директивата.

Член 7 от настоящата директива се заличава, тъй като с предложения Европейски акт за достъпност се налагат още по-строги общи изисквания за достъп за доставчиците на медийни услуги.

Що се отнася до защитата на непълнолетни лица, преразгледаната директива предвижда хармонизиране на стандартите на защита за телевизионно излъчване и услугите по заявка. С член 12 се изисква предаванията, които могат да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица, да се предоставят само по начин, гарантиращ че непълнолетните лица обичайно няма да ги чуят или видят. Това е независимо от факта дали такива предавания се излъчват от излъчващи оператори или се предоставят от доставчици на медийни услуги по заявка. С оглед на това хармонизиране член 27 от настоящата директива (приложим само към телевизионното излъчване) се заличава.

С преразгледаната директива се създават по-равноправни условия по отношение на насърчаването на европейските произведения посредством задължението в каталозите на услугите по заявка да се запазват 20 % за европейски произведения и да се осигури подходяща реклама на тези произведения (член 13). С член 13 на държавите членки ще бъде разрешено също да изискват финансово участие (преки инвестиции или налози, разпределяни към националните филмови фондове) за услугите по заявка в своите юрисдикции, както и, при определени условия, за базираните в друга държава членка, но насочени към собствените им национални аудитории услуги. За да се гарантира, че задълженията за насърчаване на европейските произведения не подкопават развитието на пазара и позволяват навлизането на нови играчи на пазара, дружествата без значително присъствие на пазара не следва да бъдат предмет на тези изисквания. Това е така по-специално за дружествата с нисък оборот.

С настоящото предложение се постига баланс между конкурентоспособността и защитата на потребителите чрез въвеждане на повече гъвкавост за всички аудиовизуални медийни услуги при позициониране на продукти и спонсорство от една страна и увеличаване на гъвкавостта за телевизионното излъчване. Почасовото ограничение се заменя с дневно ограничение от 20 % реклами в интервала между 07,00 часа и 23,00 часа (член 23). Създадените за телевизията филми, кинематографичните произведения и новинарските предавания могат да бъдат прекъсвани по-често (член 20). От другата страна бъдещата директива също така ще укрепи разпоредбите за защита на непълнолетни лица от неподходящи аудиовизуални търговски съобщения за храни с високо съдържание на мазнини, сол/натрий и захар, както и алкохолни напитки, като насърчава, ако е необходимо, кодекси за поведение на равнището на ЕС (член 9, параграф 2 и параграф 4).

Допълнителен нов елемент е разширяването на нейния обхват, така че в някои отношения да бъдат обхванати услугите на платформи за споделяне на видеоклипове, които не носят редакционна отговорност за съдържанието, което съхраняват, но които организират това съдържание чрез различни средства.

С изменената директива ще се въведе задължение за държавите членки да гарантират, че в рамките на своята област на отговорност доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове въвеждат, за предпочитане чрез съвместно регулиране, подходящи мерки за: i) защита на непълнолетни лица от вредно съдържание; и ii) защита на всички граждани от подбуждане към насилие или омраза. В предложението се описва, ако е подходящо в конкретния случай, до какво могат да доведат тези мерки. Системата ще бъде съвместима с освобождаването от отговорност на доставчиците на услуги за съхраняване на информация, посочено в член 14 от ДЕТ, доколкото тази разпоредба е приложима в конкретния случай, понеже тези задължения са свързани с отговорностите на доставчика в организационната сфера и не предполагат отговорност за всяка незаконна информация, съхранявана на платформите като такива.

Държавите членки продължават да бъдат обвързани от правилата на ДЕТ. Съответно на тях няма да им се разрешава да установяват общо задължение за доставчиците за контрол на съдържанието или за активно участие в търсенето на факти, без това да изключва налагането на задължения за наблюдение в конкретни случаи (член 15 от ДЕТ).

На държавите членки няма да бъде разрешено да изискват от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове под своя юрисдикция да налагат по-строги мерки от тези, предвидени в изменената директива. Това не накърнява мерките, които държавите членки могат да прилагат в съответствие с Директива 2000/31/ЕО по отношение на незаконното съдържание, съхранявано на платформите.

Също така това не накърнява член 25 от Директива 2011/93/ЕС, с който от държавите членки се изисква да предприемат мерки срещу уебсайтовете, които съдържат или разпространяват детска порнография. По-специално с това се предвижда държавите членки да могат да предприемат мерки за блокиране на достъпа до уеб страници, които съдържат или разпространяват детска порнография, спрямо интернет потребители на своята територия, при условие че съществуват мерки за защита с цел гарантиране на прозрачността, необходимостта и пропорционалността на такива мерки, както и възможността за достъп до правосъдие.

Що се отнася до разпоредбата за услугите на информационно общество, предоставяни от друга държава членка, в ДЕТ е изложен принципът на страна на произход, по отношение на който се прилагат редица възможни изключения (член 3). Тази система ще продължи да се прилага за доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове. Предложението има за цел да гарантира, че за доставчиците, които не са установени в държава членка, но имат дружество майка, дъщерно дружество или друг субект от същата група, който е установен, са приложими същите правила.

С помощта на ERGA Комисията би улеснявала координирането на кодексите за поведение на равнището на ЕС. Освен това на национално равнище следва да бъде предвиден механизъм за подаване на жалби и за правна защита.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги, с оглед на променящите се пазарни условия

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 и член 62 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Последното съществено изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета²⁷, кодифицирано по-късно с Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²⁸, беше направено през 2007 г. с приемането на Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁹. Оттогава пазарът на аудиовизуалните медийни услуги се разви значително и бързо. Технологичното развитие дава възможност за нови видове услуги и предложения за потребителите. Зрителските навици, по-специално на по-младите поколения, значително са се променили. Макар че основният телевизионен екран продължава да бъде важно устройство за споделяне на аудиовизуални изживявания, много зрители са преминали към други преносими устройства за гледане на аудиовизуално съдържание. На традиционното телевизионно съдържание все още се пада основният дял от среднодневното време, прекарано в гледане. Въпреки това новите видове съдържание, като например кратки видеоклипове или генерирано от зрителите съдържание, придобиват все по-голямо значение, а новите

²⁷ Директива 89/552/ЕИО на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, 17.10.1989 г., стр. 23).

²⁸ Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ L 95, 15.4.2010 г., стр. 1).

²⁹ Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 27).

участници, включително доставчиците на услуги за видео по заявка и платформи за споделяне на видеоклипове, вече са добре установени.

- (2) На 6 май 2015 г. Комисията прие „Стратегия за цифров единен пазар за Европа“³⁰, в която обяви преразглеждането на Директива 2010/13/ЕС.
- (3) Директива 2010/13/ЕС следва да продължи да се прилага само за онези услуги, чиято основна цел е предоставянето на предавания с цел информиране, развлечение или образование. Изискването за основната цел следва също да се счита за спазено, ако услугата има аудиовизуално съдържание и форма, която може да бъде отделена от основната дейност на доставчика на услугата, като например самостоятелни части от онлайн вестници, включващи аудиовизуални предавания или генерирани от потребители видеоклипове, когато тези части могат да се считат за отделими от тяхната основна дейност. Услугите на социалните медии не са включени, освен ако не предоставят услуга, която попада в обхвата на определението за платформа за споделяне на видеоклипове. Услугата следва да се счита просто за неделимо допълнение към основната дейност в резултат на връзките между аудиовизуалния продукт и основната дейност. Като такива каналите или всякакви други аудиовизуални услуги под редакторската отговорност на доставчик могат да представляват аудиовизуални услуги сами по себе си дори и ако се предлагат в рамките на платформа за споделяне на видеоклипове, която се характеризира с липсата на редакционна отговорност. В такива случаи зависи от доставчиците с редакционна отговорност да спазват разпоредбите на тази директива.
- (4) За да се гарантира ефективното прилагане на настоящата директива, за държавите членки е от ключово значение да водят актуализирани регистри на доставчиците на аудиовизуални медийни услуги и на платформи за споделяне на видеоклипове в своята юрисдикция, както и редовно да споделят тези регистри със своите компетентни независими регулаторни органи и Комисията. Тези регистри следва да включват информация относно критериите, на които се основава юрисдикцията.
- (5) Установяването на юрисдикция изисква оценка на фактическите положения спрямо заложените в Директива 2010/13/ЕС критерии. Оценката на такива фактически положения може да доведе до противоречиви резултати. При прилагането на процедурите за сътрудничество, предвидени в членове 3 и 4 от Директива 2010/13/ЕС, е важно Комисията да основава своите констатации на надеждни факти. Поради това на групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA) следва да се разреши да предоставя становища относно юрисдикцията по искане на Комисията.
- (6) Процедурите и условията за ограничаване на свободата за предоставяне и получаване на услуги следва да бъдат еднакви за линейните и за нелинейните услуги.
- (7) В своето „Съобщение до Европейския парламент и до Съвета относно по-добро регулиране за постигането на по-добри резултати — програма на ЕС“³¹ Комисията подчерта, че при обмислянето на решения за политиката тя ще вземе под внимание както регулаторни, така и добре изготвени нерегулаторни средства по модела на Общността за обмяна на практики и принципите за по-

³⁰ COM(2015) 192 final.

³¹ COM(2015) 215 final.

добро саморегулиране и съвместно регулиране³². Редица кодекси, създадени в координираните от директивата области, се оказаха добре изготвени, в съответствие с принципите за по-добро саморегулиране и съвместно регулиране. Наличието на подкрепящ законодателен механизъм се счита за важен фактор за успех при насърчаването на съответствието с кодекса за саморегулиране или съвместно регулиране. Също толкова важно е с тези кодекси да се поставят конкретни цели, които дават възможност за редовен, прозрачен и независим контрол и оценка на целите, определяни с тези кодекси. Степенуваните санкции, които поддържат елемент на пропорционалност, обикновено се считат за ефективен подход към прилагането на дадена схема. Приетите в координираните от настоящата директива кодекси за саморегулиране и съвместно регулиране следва да бъдат в съответствие с тези принципи.

- (8) За да се гарантира последователност и да се предостави сигурност за предприятията и органите на държавите членки, значението на понятието „подбуждане към омраза“ следва, доколкото е подходящо, да бъде приведено в съответствие с определението в Рамково решение 2008/913/ПВР на Съвета от 28 ноември 2008 г. относно борбата с определени форми и прояви на расизъм и ксенофобия посредством наказателното право, което определя изказванията, подбуждащи към омраза, като „публично подбуждане към насилие или омраза“. Това следва да включва уеднаквяване на критериите, на които се основава категоризирането като „подбуждане към насилие или омраза“.
- (9) За да се дадат възможности на зрителите, включително родителите и непълнолетните лица, да вземат информирани решения за съдържанието, което ще се гледа, е необходимо доставчиците на аудиовизуални медийни услуги да предоставят достатъчно информация за съдържание, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица. Това може да стане например чрез система от дескриптори на съдържание, които указват характера на съдържанието. Дескрипторите на съдържание могат да бъдат предоставяни чрез писмени, графични или акустични средства.
- (10) На национално и международно равнище съществуват определени широкопризнати насоки за хранене, като например модела на хранителен профил за Европа на регионалната служба на Световната здравна организация с цел разграничаване на храните въз основа на техния хранителен състав в контекста на рекламирането на хранителни продукти за деца по телевизията. Държавите членки следва да бъдат насърчавани да гарантират, че с цел ефективно намаляване на излагането на деца и непълнолетни лица на аудиовизуални търговски съобщения относно храни и напитки, които имат високо съдържание на сол, захар или мазнини, или които по друг начин не отговарят на тези национални или международни насоки за хранене, се използват кодекси за поведение на базата на саморегулиране и съвместно регулиране.
- (11) По подобен начин държавите членки следва да бъдат насърчавани да гарантират, че с цел ефективно ограничаване на излагането на деца и непълнолетни лица на аудиовизуални търговски съобщения за алкохолни напитки се използват кодекси за поведение на базата на саморегулиране и съвместно регулиране. На равнището на Съюза и на национално равнище съществуват определени системи за съвместно регулиране и саморегулиране с цел отговорно пускане на пазара на

³²

<https://ec.europa.eu/digital-single-market/communities/better-self-and-co-regulation>

алкохолни напитки, включително в аудиовизуалните търговски съобщения. Тези системи и по-специално системите, чиято цел е да се гарантира, че аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки са придружени от съобщения за отговорно консумиране, следва допълнително да се насърчават.

- (12) За да се премахнат пречките пред свободното движение на трансгранични услуги в рамките на Съюза, е необходимо да се гарантира ефективността на мерките за саморегулиране и съвместно регулиране, които имат за цел по-специално защитата на потребителите или общественото здраве. Когато са добре прилагани и наблюдавани, кодексите за поведение на равнището на Съюза могат да бъдат добро средство за гарантиране на по-последователен и ефективен подход.
- (13) Пазарът за телевизионно излъчване е претърпял развитие и съществува необходимост от повече гъвкавост по отношение на аудиовизуалните търговски съобщения, по-специално за количествени правила по отношение на линейни аудиовизуални медийни услуги, позициониране на продукти и спонсорство. Появата на нови услуги, включително такива без рекламиране, е довела до по-голям избор за зрителите, които лесно могат да преминат към алтернативни предложения.
- (14) Спонсорството е важно средство за финансиране на аудиовизуалните медийни услуги или предавания, като същевременно се популяризира наименованието на юридическо или физическо лице, марка, образ, дейности или продукти. Като такава, за да бъде спонсорството ценна форма на рекламна техника за рекламодателите и доставчиците на аудиовизуални медийни услуги, съобщенията относно спонсорството могат да съдържат рекламни позовавания на стоките или услугите на спонсора, макар и да не насърчават пряко покупката на стоките и услугите. Съобщенията относно спонсорството следва да продължават ясно да уведомяват зрителите за наличието на споразумение за спонсорство. Съдържанието на спонсорираните предавания не следва да се повлиява по начин, който засяга редакционната зависимост на доставчика на аудиовизуалната медийна услуга.
- (15) Либерализирането на позиционирането на продукти не доведе до очакваното възприемане на тази форма на аудиовизуални търговски съобщения. По-специално общата забрана за позициониране на продукти с някои изключения не създаде правна сигурност за доставчиците на аудиовизуални медийни услуги. Следователно позиционирането на продукти следва да бъде разрешено във всички аудиовизуални медийни услуги, като се предвидят изключения.
- (16) Позиционирането на продукти не следва да се допуска в новини и предавания за текущи събития, предавания във връзка с потребителски въпроси, религиозни предавания и предавания със значителна детска аудитория. По-специално данните сочат, че позиционирането на продукти и вградените реклами могат да засегнат поведението на децата, тъй като често те не могат да разпознаят търговското съдържание. Следователно е необходимо да се запази забраната за позициониране на продукти в предаванията със значителна детска аудитория. Предаванията във връзка с потребителски въпроси представляват предавания, които предлагат съвети на зрителите, или включват прегледи на покупката на продукти и услуги. Допускането на позициониране в такива предавания би размисило границите между рекламно и редакционно съдържание за зрителите,

които може да очакват истински и честен преглед на продуктите или услугите в тези предавания.

- (17) Правилото продуктът да не бъде неоправдано изтъкван се оказва трудноприложимо на практика. Освен това то ограничава възприемането на позициониране на продукт, което по определение включва в известна степен значително изтъкване, за да може да се генерира стойност. Затова и изискванията за предаванията, съдържащи позициониране на продукти, следва да акцентират върху ясното информироване на зрителите за наличието на позициониране на продукт и върху гарантирането, че редакционната независимост на доставчика на аудиовизуални медийни услуги не е засегната.
- (18) Тъй като увеличението на броя на новите услуги доведе до по-голям избор за зрителите, излъчващите оператори имат по-голяма гъвкавост по отношение на включването на рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване, когато това не накърнява излишно целостта на предаването. Все пак, за да се съхрани специфичният характер на европейското телевизионно пространство, следва да останат ограничени прекъсванията на кинематографични произведения и филми, създадени за телевизията, както и на някои категории предавания, които все още се нуждаят от специфична защита.
- (19) Макар че с настоящата директива не се увеличава общото количество допустимо рекламно време в интервала от 7,00 до 23,00 часа, е важно излъчващите оператори да разполагат с по-голяма гъвкавост и да могат да решават кога да пускат реклами, за да увеличат максимално търсенето от страна на рекламоделите и зрителския поток. Следователно почасовото ограничение следва да бъде премахнато и да бъде въведено дневно ограничение от 20 % реклами в интервала между 7,00 часа и 23,00 часа.
- (20) Много излъчващи оператори са част от по-големи медийни групи и правят съобщения не само във връзка със собствените си предавания и пряко произтичащите от тях помощни продукти, но и във връзка с предаванията на други субекти, принадлежащи към същата група. Програмното време, определено за съобщенията на излъчващ оператор във връзка с предавания от други субекти, принадлежащи към същата медийна група, не следва да бъде включено в максималното количество ежедневно програмно време, което може да бъде определено за рекламиране и телевизионно пазаруване.
- (21) Доставчиците на медийни услуги по заявка следва да насърчават производството и разпространението на европейски произведения, като гарантират, че каталозите им съдържат минимален дял европейски произведения и че те са достатъчно изтъкнати.
- (22) За да се гарантират адекватни нива на инвестиции в европейски произведения, държавите членки следва да могат да налагат финансови задължения за доставчиците на услуги по заявка, установени на тяхната територия. Тези задължения могат да бъдат под формата на пряк принос към производството и придобиването на права над европейски произведения. Държавите членки също така могат да налагат мита, платими в специален фонд, въз основа на приходите от услуги по заявка, предоставяни на тяхната територия и предназначени за нея. С настоящата директива се пояснява, че като се има предвид пряката връзка между финансовите задължения и културните политики на държавите членки, на държавите членки е разрешено също да налагат такива финансови задължения за доставчиците на услуги по заявка, установени в друга държава членка, които са

насочени към нейната територия. В такъв случай финансовите задължения следва да се налагат само за приходите, получени от аудиторията в тази държава членка.

- (23) При оценяване за всеки отделен случай на това дали аудиовизуална медийна услуга, установена в друга държава членка, е насочена към аудиториите на нейната територия, държавата членка се позовава на показатели, като например рекламиране или други средства за популяризиране, специално насочени към потребителите на нейната територия, основния език на услугата или наличието на съдържание или търговски съобщения, насочени специално към аудиторията в държавата членка на приемане.
- (24) Когато държавите членки налагат финансов принос на доставчиците на услуги по заявка, целта на този принос трябва да е да се насърчават по подходящ начин европейските произведения, като същевременно се избягват рисковете от двойно налагане на задължение за принос на доставчиците на услуги. С оглед на това, ако държавата членка, в която е установен доставчикът, налага финансов принос, тя трябва да вземе предвид всички финансови вноски, наложени от целевите държави членки.
- (25) За да се гарантира, че задълженията за насърчаване на европейските произведения не подкопават развитието на пазара и позволяват навлизането на нови играчи на пазара, дружествата без значително присъствие на пазара не следва да бъдат предмет на тези изисквания. Това се отнася по-специално за предприятията с нисък оборот и малобройна аудитория, както и за малки и микропредприятия, съгласно определеното в Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията³³. Възможно е също в някои случаи налагането на такива изисквания да е неподходящо, например, когато поради естеството или темата на аудиовизуалните медийни услуги подобни изисквания биха били невъзможни или необосновани.
- (26) Налице са нови предизвикателства по-специално във връзка с платформите за споделяне на видеоклипове, от които потребителите — и по-специално непълнолетните лица — получават все повече аудиовизуално съдържание. В този контекст вредното съдържание и изказванията, подбуждащи към омраза, съхранявани на платформи за споделяне на видеоклипове, все по-често пораждат безпокойство. С оглед на защитата на непълнолетните лица от вредно съдържание и на всички граждани от съдържание, включващо подбуждане към насилие или омраза, е необходимо да се създадат пропорционални правила по тези въпроси.
- (27) Що се отнася до търговските съобщения в платформите за споделяне на видеоклипове, те вече са регулирани с Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, с която се забраняват нелоялните търговски практики, включително подвеждащи и агресивни практики, които се срещат при услугите на информационното общество. По отношение на търговските съобщения относно тютюневи и свързани с тях изделия, съществуващите разпоредби, предвидени в Директива 2003/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, както и приложимите към съобщенията забрани относно електронните цигари и контейнерите за многократно пълнене съгласно Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета гарантират, че потребителите са достатъчно

³³ Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

защитени. Следователно изложените в настоящата директива мерки допълват изложените в директиви 2005/29/ЕО, 2003/33/ЕО и 2014/40/ЕС.

- (28) Важен дял от съдържанието, съхранявано в платформи за споделяне на видеоклипове, не спада към редакционната отговорност на доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове. Въпреки това тези доставчици обикновено определят структурата на съдържанието, а именно предавания или генерирани от потребители видеоклипове, включително чрез автоматични средства или алгоритми. Следователно от тези доставчици следва да се изисква да предприемат подходящи мерки за защита на непълнолетните лица от съдържание, което може да увреди тяхното физическо, психическо или морално развитие, и за защита на всички граждани от подбуждане към насилие или омраза, насочени срещу група лица или член на такава група, въз основа на пол, раса, цвят на кожата, религия, потекло или национален или етнически произход.
- (29) В контекста на естеството на ангажираността на доставчиците със съхраняването на съдържание върху платформи за споделяне на видеоклипове тези подходящи мерки следва да бъдат свързани със структурата на съдържанието, а не със съдържанието като такова. Изискванията във връзка с това са изложени в настоящата директива и поради това следва да бъдат приложими без да се засяга член 14 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁴, в която се предвижда освобождаване от отговорност за незаконна информация, съхранявана от определени доставчици на услугите на информационното общество. При предоставяне на обхванатите от член 14 от Директива 2000/31/ЕО услуги тези изисквания също така следва да бъдат приложими без да се засяга член 15 от настоящата директива, който изключва налагането на тези доставчици на общи задължения за контрол на такава информация и за активно търсене на факти или обстоятелства, които указват незаконна дейност, без обаче това да се отнася за задълженията за контрол в конкретни случаи, и по-специално без да се засягат разпореждания на национални органи в съответствие с националното законодателство.
- (30) Уместно е доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове да бъдат колкото е възможно по-ангажирани при прилагането на подходящи мерки, които се приемат в съответствие с настоящата директива. Поради това съвместното регулиране следва да се насърчава.

С цел да се гарантира ясен и последователен подход в това отношение в рамките на Съюза, държавите членки не следва да имат правото да изискват от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове да приемат по-строги мерки за защита на непълнолетните лица от вредно съдържание и на всички граждани от съдържание, подбуждащо към насилие или омраза, отколкото предвидените в настоящата директива. При все това за държавите членки следва да се запази възможността да приемат такива по-строги мерки, когато това съдържание е незаконно, при условие че спазват условията на членове 14 и 15 от Директива 2000/31/ЕО, както и да предприемат мерки, както се изисква или разрешава съгласно член 25 от Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, по отношение на съдържанието на уебсайтове, които съдържат или

³⁴ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. относно определени правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1).

разпространяват детска порнография³⁵. За доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове също така следва да се запази възможността да приемат по-строги мерки на доброволна основа.

- (31) Когато, в съответствие с настоящата Директива, се приемат подходящи мерки за защита на непълнолетните лица от вредно съдържание и за защита на всички граждани от съдържание, включващо подбуждане към насилие или омраза, приложимите основни права, изложени в Хартата на основните права на Европейския съюз, следва да бъдат внимателно балансирани. Това се отнася по-специално (според случая) до правото на зачитане на личния и семейния живот и защитата на личните данни, свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, свободата на стопанска инициатива, забраната на дискриминация и правата на детето.
- (32) Обхванатите от настоящата директива доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове предоставят услуги на информационно общество по смисъла на буква а) от член 2 от Директива 2000/31/ЕО. Следователно, ако са установени в дадена държава членка, спрямо тези доставчици се прилагат правилата на вътрешния пазар, изложени в член 3 от настоящата директива. Целесъобразно е да се гарантира, че по отношение на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, които не са установени в дадена държава членка, се прилагат същите правила, за да се запази ефективността на изложените в настоящата директива мерки за защита на непълнолетните лица и гражданите и да се гарантира във възможно най-голяма степен равнопоставеност, доколкото тези доставчици имат или дружество майка, или дъщерно дружество, установено в държава членка, или ако тези доставчици са част от група и друг субект от тази група е установен в държава членка. За тази цел следва да бъдат създадени механизми за определяне в коя държава членка тези доставчици следва да се считат за установени. Комисията следва да бъде уведомена за доставчиците в рамките на юрисдикцията на всяка държава членка при прилагането на правилата за установяване, изложени в настоящата директива и в Директива 2000/31/ЕО.
- (33) Регулаторните органи на съответните държави членки могат да постигнат необходимата степен на структурна независимост само ако са учредени като отделни юридически лица. Поради това държавите членки следва да гарантират независимостта на съответните национални регулаторни органи от правителството, публичните органи и промишлеността с оглед осигуряване на безпристрастност на техните решения. Това изискване за независимост не следва да засяга възможността държавите членки да създават регулатори, упражняващи надзор върху различните сектори, като напр. аудиовизуалния сектор и сектора на далекосъобщенията. Националните регулаторни органи следва да притежават правомощията за правоприлагане и ресурсите, необходими за изпълнението на техните задачи, в смисъла на персонал, експертни знания и финансови средства. Дейностите на националните регулаторни власти, установени с настоящата директива, следва да гарантират зачитане на целите на медийния плурализъм, културното многообразие, защита на потребителите, вътрешния пазар и насърчаването на лоялната конкуренция.

³⁵

Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография и за замяна на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета (ОВ L 335, 17.12.2011 г., стр. 1).

- (34) Всяка страна, която е обект на решение на национален регулаторен орган, следва да има правото да обжалва пред орган, който е независим от заинтересованите страни. Този орган може да бъде съдилище. Тази процедура по обжалване не засяга разделянето на компетенциите в рамките на националната съдебна система.
- (35) С цел да се гарантира последователното прилагане на регулаторната рамка на Съюза за аудиовизуални медии във всички държави членки, Комисията създаде групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA) с решение на Комисията от 3 февруари 2014 г.³⁶. Ролята на ERGA е да съветва и подпомага Комисията в работата ѝ по осигуряване на съгласувано прилагане на Директива 2010/13/ЕС във всички държави членки и да улеснява сътрудничеството на националните регулаторни органи помежду им и с Комисията.
- (36) ERGA има положителен принос за възникването на съгласувани регулаторни практики и осигурява високо равнище на консултации на Комисията по въпроси, касаещи изпълнението. Поради това е уместно нейната роля да бъде призната официално и засилена в настоящата директива. По тази причина групата следва да бъде възстановена по силата на настоящата директива.
- (37) Комисията следва да може да иска консултации от ERGA по всякакви въпроси, свързани с аудиовизуалните медийни услуги и платформите за споделянето на видеоклипове. ERGA следва да подпомага Комисията, като предоставя на разположение своите експертни познания, дава консултации и улеснява обмена на най-добри практики. По-специално, Комисията следва да се консултира с ERGA при прилагането на Директива 2010/13/ЕС, с оглед да се улесни нейното последователно прилагане в целия цифров единен пазар. По искане на Комисията ERGA следва да предоставя становища, включително по въпроси на юрисдикцията и кодексите на поведение на равнището на Съюза в областта на защита на малолетните и непълнолетните лица и изказванията, подбуждащи към омраза, както и в областта на аудиовизуалните търговски съобщения за храни с високо съдържание на мазнини, сол/натрий и захари.
- (38) Настоящата директива не засяга възможността на държавите членки да налагат задължения за осигуряване на откриваемост и достъпност на съдържание от общ интерес в съответствие с определени цели от общ интерес, като например медиен плурализъм, свобода на словото и културно многообразие. Такива задължения се налагат само когато са необходими за постигането на цели от общ интерес, ясно определени от държавите членки в съответствие с правото на Съюза. В тази връзка държавите членки следва да проучат по-специално необходимостта от регулаторна намеса в сравнение с резултатите от действието на пазарните сили. Когато държавите членки решат да наложат правила относно откриваемостта, те следва да налагат само пропорционални задължения върху предприятията, отразяващи съображения на политиката, отчитащи законните интереси на обществото.
- (39) В настоящата директива се зачитат основните права и се спазват принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз. По-специално, настоящата директива има за цел да осигури пълно зачитане на правото на свобода на изразяване на мнение, свободата на стопанската

³⁶ Решение С(2014) 462 final на Комисията от 3 февруари 2014 г. за създаване на група на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги.

инициатива, правото на съдебен контрол и да улесни прилагането на правата на детето, залегнали в Хартата на основните права на Европейския съюз.

- (40) Право на достъп до политически новинарски предавания е от решаващо значение за запазването на основната свобода за получаване на информация и за гарантирането цялостната и надеждна защита на интересите на зрителите в Съюза. Като се има предвид все по-голямото значение на аудиовизуалните медийни услуги за обществото и демокрацията, разпространяването на политически новини следва, във възможно най-голяма степен и без да се засягат правилата за авторските права, да се предоставя трансгранично на територията на ЕС.
- (41) Настоящата директива не се отнася до правилата на международното частно право, по-специално правилата относно компетентността на съдилищата и правото, приложимо към договорни и извъндоговорни задължения.
- (42) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и Комисията относно обяснителните документи³⁷, държавите членки се ангажираха в основателни случаи да прилагат към нотификацията на своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (43) Поради това Директива 2010/13/ЕС следва да бъде съответно изменена,
ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2010/13/ЕС се изменя, както следва:

- (1) член 1 параграф 1 се изменя, както следва:

а) в буква а), подточка i) се заменя със следното:

„i) услуга, така както е определена в членове 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като основната цел на услугата или на отделима част от нея е посветена на осигуряването на предавания в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги с цел информиране, забавление или образование на широката общественост чрез електронни комуникационни мрежи по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО. Такава аудиовизуална медийна услуга е телевизионно излъчване, както е определено в буква д) от настоящия параграф, или аудиовизуална медийна услуга по заявка, както е определена в буква ж) от настоящия параграф;“

б) вмъква се следната буква aa):

„aa) „услуга на платформа за споделяне на видеоклипове“ означава услуга по смисъла на членове 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, която отговаря на следните изисквания:

³⁷ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

- i) услугата се изразява в съхраняването на голямо количество предавания или генерирани от потребители видеоклипове, за които доставчикът на платформата за споделяне на видеоклипове не носи редакционна отговорност;
- ii) структурата на съхраняваното съдържание се определя от доставчика на услугата, включително чрез автоматични средства или алгоритми, по-специално чрез хостинг, показване, маркиране и секвенциране;
- iii) основната цел на услугата или на отделима част от нея е посветена на осигуряването на предавания и генерирани от потребители видеоклипове за широката общественост с цел информиране, забавление или образование;
- iv) услугата се предоставя чрез мрежи за електронни комуникации по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО.“;

в) буква б) се заменя със следното:

„б) „предаване“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява обособена част от програмна схема или каталог, утвърдена от доставчик на медийни услуги, включително пълнометражни филми, късометражни филми, спортни събития, комедийни сериали, документални филми, детски предавания и телевизионен театър;“;

г) вмъква се следната буква ба):

„ба) „създадено от потребител видео“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява обособена част, създадена и/или качена на платформа за споделяне на видеоклипове от един или повече потребители;“

д) вмъква се следната буква ба):

„га) „доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове“ означава физическото или юридическото лице, което предоставя услуга за платформа за споделяне на видеоклипове;“;

(2) заглавието на глава II се заменя със следното:

„ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ЗА АУДИОВИЗУАЛНИТЕ МЕДИЙНИ УСЛУГИ“;

(3) член 2 се изменя, както следва:

а) в параграф 3, буква б) се заменя със следното:

„б) ако седалището на доставчик на медийни услуги е в една държава членка, но редакционните решения за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в друга държава членка, той се смята за установен в държавата членка, където оперира мнозинството от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги;“;

б) вмъкват се следните параграфи 5а и 5б:

„5а. Държавите членки изпращат на Комисията списък с доставчиците на аудиовизуални медийни услуги в своята юрисдикция и изложените в параграфи 2—5 критерии, на които е основана юрисдикцията. Впоследствие те уведомяват Комисията без неоснователно забавяне за всички промени в този списък. Комисията гарантира, че компетентните независими регулаторни органи имат достъп до тази информация.

5б. Ако, когато прилагат членове 3 и 4 от настоящата директива, засегнатите държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която

притежава юрисдикция, те отнасят въпроса на вниманието на Комисията без неоснователно забавяне. Комисията може да поиска от групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA) да представи становище по въпроса в рамките на 15 работни дни от подаването на искането на Комисията. Ако Комисията поиска становище от ERGA, посочените в член 3, параграф 5 и член 4, параграф 5 срокове се преустановяват до приемане на становище от ERGA.“;

(4) член 3 се заменя със следното:

„Член 3

1. Държавите членки гарантират свобода на приемането и не ограничават на своята територия препредаването на аудиовизуални медийни услуги от други държави членки на основания, които попадат в областите, координирани от настоящата директива.

2. Държавите членки могат временно да ползват дерогация от параграф 1, ако аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийна услуга в рамките на юрисдикцията на друга държава членка:

- а) открито, сериозно и тежко нарушава член 6 или член 12, или и двата;
- б) накърнява или може сериозно и тежко да накърни обществената сигурност, включително гарантирането на националната сигурност и отбрана; или
- в) накърнява или може сериозно и тежко да накърни общественото здраве.

3. Държавите членки могат да прилагат параграф 2 само ако са изпълнени следните условия:

а) през 12-те месеца, предшестващи уведомлението, посочено в буква б) от настоящия параграф, доставчикът на медийна услуга според съответната държава членка е нарушил буква а), б) или в) от параграф 2 най-малко в два предишни случая;

б) съответната държава членка е уведомила писмено доставчика на медийна услуга, държавата членка, която има юрисдикция спрямо доставчика, и Комисията за предполагаемите нарушения и за мерките, които възнамерява да предприеме, ако подобно нарушение възникне отново;

в) консултациите с държавата членка, която има юрисдикция спрямо доставчика, и Комисията не са довели до приемливо уреждане в рамките на един месец от уведомлението, предвидено в буква в);

г) доставчикът на медийни услуги е нарушил буква а), б) или в) от параграф 2 поне веднъж след уведомлението, предвидено в буква б) от настоящия параграф;

д) уведомяващата държава членка е спазила правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги и по-специално е дала възможност на доставчика на медийни услуги да изрази своето мнение относно предполагаемите нарушения и мерките, които държавата членка възнамерява да приеме. Тя надлежно взема под внимание това мнение, както и мнението на държавата членка на юрисдикцията.

Букви а) и г) от параграф 3 се прилагат само по отношение на линейните услуги.

4. Комисията, в рамките на три месеца след уведомлението за приетите от държавата членка мерки в изпълнение на параграфи 2 и 3 и след като се е консултирала с ERGA, взема решение за това дали тези мерки са съвместими с правото на Съюза. Този срок започва да тече от деня, следващ получаването на пълното уведомление. Уведомлението се счита за пълно, ако в рамките на три месеца от получаването му или от получаването на всяка допълнителна поискана информация Комисията не изиска допълнителна информация.

Ако Комисията счете уведомлението за непълно, тя изисква цялата необходима допълнителна информация. Комисията информира държавата членка за получаването на отговора на това искане.

Ако съответната държава членка не предостави поисканата информация в рамките на предвидения от Комисията срок или ако предостави неизчерпателна информация, Комисията взема решение, че приетите от държавата членка мерки в съответствие с параграф 2 са несъвместими с правото на Съюза. Ако Комисията реши, че мерките са несъвместими с правото на Съюз, държавата членка спешно прекратява съответните мерки.

5. Параграфи 3 и 4 не накърняват прилагането на която и да е процедура, правно средство или санкция за съответните нарушения в държавата членка, която има юрисдикция спрямо съответния доставчик на медийни услуги.

6. Държавите членки могат в спешни случаи да не спазят условията, предвидени в параграф 3, букви б) и в). В такива случаи мерките се съобщават във възможно най-кратък срок на Комисията и на държавата членка, която има юрисдикция спрямо доставчика на медийни услуги, като се посочват причините, поради които държавата членка счита, че е налице спешна необходимост от дерогация от тези условия.

7. Без да се засяга възможността държавата членка да предприеме мерките, предвидени в параграф 6, Комисията проучва в най-кратки срокове съвместимостта на съобщените мерки с правото на Съюза. Когато тя заключи, че съответните мерки са несъвместими с правото на Съюза, Комисията изисква от съответната държава членка да се въздържа от предприемането на предложените мерки или спешно да спре прилагането им.

8. Държавите членки и Комисията редовно обменят опит и най-добри практики относно процедурата, изложена в параграфи 2—7 в рамките на контактния комитет, създаден съгласно член 29 и ERGA.“;

(5) член 4 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки запазват свободата си да изискват от доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция да спазват по-подробни или по-строги правила във връзка с членове 5, 6, 6а, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 17, 19 — 26, 30 и 30а, при условие че тези правила са в съответствие с правото на Съюза.“;

б) в параграф 3 след първа алинея, буква б) се вмъква следната втора алинея:

„Държавата членка, предприела стъпки в съответствие с букви а) и б) от параграф 2, следва да посочи мотивите, на които основава своята преценка за предполагаемото заобикаляне.“;

в) параграфи 4 и 5 се заменят със следното:

„4. Дадена държава членка може да предприеме мерки в съответствие с параграф 3 само ако са изпълнени следните условия:

а) тя е уведомила Комисията и държавата членка, в която се е установил излъчващият оператор, за намерението си да предприеме такива мерки, като посочи мотивите, на които се основава нейната преценка, и

б) тя е спазила правата на защита на съответния излъчващ оператор и по-специално е дала възможност на излъчващия оператор да изрази своето мнение относно предполагаемите нарушения и мерките, които отпращащата уведомлението държава членка възнамерява да приеме;

в) Комисията е решила, след като се е консултирала с ERGA, че мерките са съвместими с правото на Съюза и, по-специално, че преценката на държавата членка, предприемаща тези мерки по силата на параграфи 2 и 3, е правилно обоснована.

5. Комисията решава в срок от 3 месеца след уведомлението, посочено в параграф 4, буква а). Този срок започва да тече от деня, следващ получаването на пълното уведомление. Уведомлението се счита за пълно, ако в рамките на 3 месеца от получаването му или от получаването на всяка допълнителна поискана информация Комисията не изиска допълнителна информация.

Ако Комисията счете уведомлението за непълно, тя изисква цялата необходима допълнителна информация. Комисията информира държавата членка за получаването на отговора на това искане.

Ако съответната държава членка не предостави поисканата информация в рамките на предвидения от Комисията период или ако предостави неизчерпателна информация, Комисията взема решение, че приетите от държавата членка мерки в съответствие с параграф 3 са несъвместими с правото на Съюза. Ако Комисията реши, че мерките са несъвместими с правото на Съюза, съответната държава членка се въздържа от предприемането на предвидените мерки.“;

г) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Държавите членки насърчават съвместното регулиране и саморегулиране чрез кодекси за поведение на национално ниво в координираните от настоящата директива области, доколкото техните правни системи позволяват това. Тези кодекси трябва да са като цяло приемливи за основните заинтересовани страни в съответните държави членки. Целите на кодексите за поведение са изложени ясно и недвусмислено. Те предвиждат редовен, прозрачен и независим контрол и оценка на постигането на заложените цели. Те предвиждат ефективно прилагане, включително ефективни и пропорционални санкции, когато това е уместно.

Проектите на кодексите за поведение, посочени в член 6а, параграф 3 и член 9, параграфи 2 и 4 и измененията или разширенията на съществуващите кодекси за поведение на равнището на Съюза се предоставят на Комисията от лицата, подписали тези кодекси.

Комисията може да поиска от ERGA да представи становище по тези проекти, изменения или разширения на тези кодекси. Комисията може да публикува тези кодекси, когато това е уместно.“;

(6) заглавието на глава III се заменя със следното:

„РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ КЪМ АУДИОВИЗУАЛНИТЕ МЕДИЙНИ УСЛУГИ“;

(7) в член 5 буква г) се заменя със следното:

„г) държавите членки, които имат юрисдикция спрямо доставчиците на медийни услуги и компетентните регулаторни орган или надзорни органи.“;

(8) член 6 се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират по подходящ начин, че аудиовизуалните медийни услуги, осигурени от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, не съдържат никакво подбуждане към насилие или омраза, насочени към група лица или член на такава група, въз основа на пол, расов или етнически произход, религиозна принадлежност или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация.“;

(9) вмъква се следният член ба:

„Член ба

1. Държавите членки гарантират, че доставчиците на аудиовизуални медийни услуги предоставят достатъчно информация на зрителите относно съдържанието, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица. За тази цел държавите членки могат да използват система от дескриптори, които указват естеството на съдържанието на аудиовизуалната медийна услуга.

2. За прилагането на този член държавите членки насърчават съвместното регулиране.

3. Комисията и ERGA насърчават доставчиците на медийни услуги да обменят най-добри практики в областта на системите за съвместно регулиране в Съюза. Ако е уместно, Комисията улеснява разработването на кодекси за поведение на равнището на Съюза.“;

(10) член 7 се заличава;

(11) член 9 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки и Комисията насърчават разработването на кодекси за поведение за саморегулиране и съвместно регулиране по отношение на неподходящите аудиовизуални търговски съобщения, придружаващи или включени в предавания със значителна детска аудитория, за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, чието прекомерно включване в цялостния хранителен режим не е препоръчително, по-специално мазнини, трансмастни киселини, сол или натрий и захар.

Тези кодекси следва да се използват с цел ефективно намаляване на излагането на непълнолетни лица на аудиовизуални търговски съобщения относно храни и напитки, които имат високо съдържание на сол, захар или мазнини, или които по друг начин не отговарят на тези национални или международни насоки в областта на храненето. В тези кодекси следва да се предвиди, че аудиовизуалните търговски съобщения нямат за цел да подчертаят положителното качество на хранителните аспекти на тези храни и напитки.

Комисията и ERGA насърчават обмена на най-добри практики в системите за саморегулиране и съвместно регулиране в Съюза. Ако е уместно, Комисията улеснява разработването на кодекси за поведение на равнището на Съюза.“;

б) вмъкват се следните параграфи 3 и 4:

„3. Държавите членки и Комисията насърчават разработването на кодекси за поведение за саморегулиране и съвместно регулиране по отношение на неподходящите аудиовизуални търговски съобщения относно алкохолните напитки. Тези кодекси следва да се използват за ефективно ограничаване на излагането на непълнолетни лица на аудиовизуални търговски съобщения за алкохолни напитки.

4. Комисията и ERGA насърчават обмена на най-добри практики в системите за саморегулиране и съвместно регулиране в Съюза. Ако бъде сметено за уместно, Комисията улеснява разработването на кодекси за поведение на равнището на Съюза.“;

(12) в член 10 буква б) се заменя със следното:

„б) те не насърчават пряко закупуването или наемането на стоки или услуги;“;

(13) член 11 се заменя със следното:

„Член 11

1. Параграфи 2, 3 и 4 се прилагат само към предавания, създадени след 19 декември 2009 г.

2. Позиционирането на продукти се допуска във всички аудиовизуални медийни услуги, освен в новини и предавания за текущи събития, предавания във връзка с потребителски въпроси, религиозни предавания и предавания със значителна детска аудитория.

3. Предаванията, които съдържат позициониране на продукти, отговарят на следните изисквания:

а) тяхното съдържание, а при телевизионното излъчване — тяхната програмна схема, при никакви обстоятелства не могат да бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакторската независимост на доставчика на медийни услуги;

б) те не насърчават пряко закупуването или наемането на стоки или услуги;

в) зрителите са ясно информирани за съществуването на позициониране на продукти. Предаванията, включващи позициониране на продукти, съдържат съответната идентификация в началото и в края на предаването, както и при подновяването на предаването след рекламна пауза, за да се избегне евентуално объркване от страна на зрителя.

По изключение държавите членки могат да решат да премахнат изискванията, предвидени в буква в), по отношение на дадено предаване, при условие че то не е произведено, нито е поръчано от самия доставчик на медийни услуги или от свързано с него дружество.

4. Във всички случаи предаванията не включват позициониране на:

а) тютюневи изделия или цигари, или позициониране на продукти на предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия;

б) конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги. “;

(14) член 12 се заменя със следното и се премества в глава III:

„Член 12

Държавите членки вземат съответните мерки за гарантиране, че предаванията, предоставяни от доставчиците на аудиовизуални медийни услуги под тяхна юрисдикция, които могат да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетни лица, се предоставят само по начин, гарантиращ, че непълнолетните лица обичайно няма ги да чуят или видят. Тези мерки могат да включват избор на времето на излъчване, инструменти за проверка на възрастта или други технически мерки. Те са пропорционални на потенциалната вреда от предаването.

Най-вредното съдържание, като например неоправдано насилие и порнография, е предмет на най-строги мерки, като например криптиране и ефективен родителски контрол.“;

(15) член 13 се заменя със следното:

„Член 13

1. Държавите членки гарантират, че доставчиците на аудиовизуалните медийни услуги по заявка под тяхна юрисдикция гарантират най-малко 20 % дял за европейски произведения в своя каталог и гарантират рекламата на тези произведения.

2. Държавите членки може да изискват от доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка под тяхна юрисдикция да допринасят финансово за производството на европейски произведения, включително чрез преки инвестиции в съдържание и вноски в национални фондове. Държавите членки могат да изискват от доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка, насочени към аудиторията на тяхна територия, но установени в други държави членки, да правят такива вноски. В такъв случай финансовото участие се основава само на приходите, реализирани в целевите държави членки. Ако държавата членка, в която е установен доставчикът, налага финансов принос, тя трябва да вземе предвид всички финансови вноски, наложени от целевите държави членки. Всяко финансово участие е в съответствие с правото на Съюза, по-конкретно с правилата за държавна помощ.

3. Държавите членки докладват на Комисията не по-късно от *[дата — не по-късно от три години след приемането]* и на всеки две години след това относно изпълнението на параграфи 1 и 2.

4. Въз основа на предоставена от държавите членки информация и на независимо проучване Комисията докладва пред Европейския парламент и пред Съвета относно прилагането на параграфи 1 и 2, като взема предвид пазарните и технологични новости и целта за културно многообразие.

5. Държавите членки не прилагат изискванията, предвидени в параграфи 1 и 2, за доставчици с малък оборот или малобройна аудитория, или за доставчици, които са малки и микропредприятия. Държавите членки могат да не прилагат тези

изисквания в случаите, когато те биха били невъзможни или необосновани поради естеството или темата на аудиовизуалните медийни услуги по заявка.“;

(16) в член 20, параграф 2 първото изречение се заменя със следното:

„Излъчването на филми, създадени за телевизията (с изключение на отделни серии, сериали и документални филми), кинематографични произведения и новинарски предавания може да бъде прекъснато от спот за телевизионна реклама и/или за телевизионно пазаруване веднъж за всеки период програмно време, чиято продължителност е най-малко 20 минути.“;

(17) член 23 се заменя със следното:

„Член 23

1. Дневният дял на телевизионните рекламни спотове и спотовете за телевизионно пазаруване в интервала между 7,00 и 23,00 часа не надхвърля 20 %.

2. Параграф 1 не се прилага за:

а) съобщения, направени от излъчващия оператор във връзка с неговите собствени предавания и допълнителни продукти, пряко свързани с тези предавания, или с предавания на други субекти, принадлежащи към същата медийна група;

б) съобщения относно спонсорството;

в) позиционирането на продукти.“;

(18) глава VIII се заличава;

(19) вмъква се следната глава IXа:

„ГЛАВА IXа

РАЗПОРЕДБА, ПРИЛОЖИМА КЪМ УСЛУГИТЕ НА ПЛАТФОРМИТЕ ЗА СПОДЕЛЯНЕ НА ВИДЕОКЛИПОВЕ

Член 28а

1. Без да се засягат членове 14 и 15 от Директива 2000/31/ЕО, държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове вземат подходящи мерки за:

а) защита на непълнолетните лица от съдържание, което може да накърни тяхното физическо, умствено или морално развитие;

б) защита на всички граждани от съдържание, подбуждащо към насилие или омраза, насочени към група лица или член на такава група, въз основа на пол, раса, цвят на кожата, религия, потекло или национален или етнически произход.

2. Какво представлява подходяща мярка за целите на параграф 1 се определя в зависимост от естеството на въпросното съдържание, вредата, която то може да нанесе, характеристиките на категорията лица, които ще бъдат защитени, както и изложените на риск права и законните интереси, включително тези на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове и на потребителите, създали и/или качили съдържанието, както и публичния интерес.

Тези мерки се състоят, ако е уместно, от:

а) определяне и прилагане в условията на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове на понятията за подбуждане към насилие или омраза, посочени в параграф 1, буква б), и на съдържанието, което може да накърни физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица, в съответствие респективно с член 6 и член 12;

б) създаване и привеждане в действие на механизми за ползватели на платформи за споделяне на видеоклипове с цел докладване или предупреждение на съответния доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове относно посоченото в параграф 1 съдържание, съхранявано на неговата платформа;

в) създаване и привеждане в действие на системи за проверка на възрастта на ползвателите на платформи за споделяне на видеоклипове по отношение на съдържанието, което може да накърни физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица;

г) създаване и привеждане в действие на системи, които позволяват на ползвателите на платформи за споделяне на видеоклипове да оценяват посоченото в параграф 1 съдържание;

д) осигуряване на системи за родителски контрол по отношение на съдържанието, което може да накърни физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица;

е) създаване и привеждане в действие на системи, чрез които доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове обясняват на ползвателите на тези платформи какви са резултатите от докладването и предупреждаването, посочени в буква б).

3. За целите на прилагането на мерките, посочени в параграфи 1 и 2, държавите членки насърчават съвместното регулиране, предвидено в член 4, параграф 7.

4. Държавите членки създават необходимите механизми за оценка на пригодността на мерките, посочени в параграфи 2 и 3, които вземат доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове. Държавите членки възлагат тази задача на органите, определени в съответствие с член 30.

5. Държавите членки не налагат на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове мерки, които са по-строги от посочените в параграфи 1 и 2 мерки. Държавите членки запазват правото си да налагат по-строги мерки по отношение на незаконното съдържание. Когато приемат такива мерки, те спазват условията, определени от приложимото право на Съюза, като например (когато е уместно) условията, определени в членове 14 и 15 от Директива 2000/31/ЕО или член 25 от Директива 2011/93/ЕС.

6. Държавите членки гарантират, че са налични механизми за подаване на жалби и за правна защита с цел уреждане на спорове между потребители и доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове, свързани с прилагането на подходящите мерки, посочени в параграфи 1 и 2.

7. Комисията и ERGA насърчават доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове да обменят най-добри практики в областта на системите за съвместно регулиране в Съюза. Ако е уместно, Комисията улеснява разработването на кодекси за поведение на равнището на Съюза.

8. Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове или, ако е уместно, организациите, представляващи тези доставчици в това отношение, представят

на Комисията проекти на кодекси за поведение на равнището на Съюза и изменения на съществуващите кодекси за поведение на равнището на Съюза. Комисията може да изиска от ERGA да представи становище по тези проекти, изменения или разширения на тези кодекси за поведение. Комисията може да даде подходяща публичност на тези кодекси за поведение.

Член 28б

1. Държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, които не са установени на тяхна територия, но които имат или дружество майка, или дъщерно дружество, установено на тяхна територия, или които са част от група, от която друг субект е установен на тяхна територия, се считат за установени на тяхна територия за целите на член 3, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕИО.

За целите на прилагането на първа алинея, ако дружеството майка, дъщерното дружество или другият субект от групата са установени в различни държави членки, доставчикът се счита за установен в държавата членка, в която е установено неговото дружество майка, или, ако то не е установено в държава членка — там, където е установено неговото дъщерно дружество, или, ако то също не е установено в държава членка — на мястото на установяване на другия субект от групата.

За целите на прилагането на втора алинея, ако има няколко дъщерни дружества, всяко от които е установено в различна държава членка, или, ако има няколко други субекти от групата, всеки от които е установен в различна държава членка, съответните държави членки гарантират, че доставчикът определя в коя от тези държави членки той се счита за установен.

2. Държавите членки изпращат на Комисията списък с доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, установени на тяхната територия, както и критериите, изложени в член 3, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО, както и в параграф 1, въз основа на които е основана тяхната юрисдикция. Те редовно актуализират списъка. Комисията гарантира достъпа на компетентните независими регулаторни органи до тази информация.“;

(20) заглавието на глава XI се заменя със следното:

„РЕГУЛАТОРНИ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ“;

(21) член 30 се заменя със следното:

„Член 30

1. Всяка държава членка определя един или повече независими регулаторни органи. Държавите членки гарантират, че тези органи са юридически самостоятелни и функционално независими от всеки друг публичен или частен орган. Това не засяга възможността за държавите членки да създават регулаторни органи, които да упражняват надзор над различни сектори.

2. Държавите членки гарантират, че националните регулаторни органи упражняват своите правомощия безпристрастно и прозрачно и в съответствие с целите на настоящата директива, по-специално медийния плурализъм, културното многообразие, защитата на потребителите, вътрешния пазар и насърчаването на лоялна конкуренция.

Националните регулаторни органи не търсят, нито приемат указания от друг орган във връзка с упражняването на възложените им задачи съгласно националното право за прилагане на правото на Съюза. Това не пречи на упражняването на надзор съгласно националното конституционно право.

3. Компетентностите и правомощията на независимите регулаторни органи, както и начините за засилване на тяхната отговорност, се определят ясно в законодателството.

4. Държавите членки гарантират, че националните регулаторни органи притежават подходящи правомощия за правоприлагане с цел ефективно изпълнение на техните функции.

5. Ръководителят на национален регулаторен орган или членовете на колегиалния орган, който изпълнява тази функция в рамките на национален регулаторен орган, могат да бъдат освобождавани само ако вече не изпълняват условията, изисквани за изпълнение на техните задължения, определени предварително в националното право. Решението за освобождаване се оповестява публично, като се предоставя изложение на причините.

6. Държавите членки гарантират, че независимите национални регулаторни органи имат отделни годишни бюджети. Бюджетите се оповестяват публично. Държавите членки също така гарантират, че националните регулаторни органи разполагат с достатъчно финансови и човешки ресурси, които им позволяват да изпълняват възложената им задача и активно да участват във и да дават своя принос за ERGA.

7. Държавите членки гарантират, че на национално равнище съществуват ефективни механизми, в рамките на които всеки потребител или доставчик на медийни услуги или на платформа за споделяне на видеоклипове, който е засегнат от решение на национален регулаторен орган, има правото да обжалва решение пред апелативен орган. Апелативният орган е независим от страните, участващи в обжалването.

Този апелативен орган, който следва да бъде съдилище, притежава подходящите експертни знания, за да може ефективно да изпълнява функциите си. Държавите членки гарантират, че същността на спора се отчита надлежно и действа ефективен механизъм за обжалване.

В зависимост от резултата от обжалването решението на националния регулаторен орган остава в сила, освен ако не са приложени временни мерки в съответствие с националното законодателство.“;

(22) вмъква се следният член 30а:

„Член 30а

1. С настоящото се създава групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA).

2. Тя се състои от национални независими регулаторни органи в областта на аудиовизуалните медийни услуги. Тези органи се представляват от ръководителите или от избрани представители на високо равнище на националния регулаторен орган с основната отговорност да осъществяват надзор над аудиовизуалните медийни услуги или в случаите, в които няма национален регулаторен орган, от други представители, избрани посредством

техните процедури. В заседанията на групата участва представител на Комисията.

3. ERGA има следните задачи:

а) да съветва и подпомага Комисията в работата ѝ с цел гарантиране на последователното прилагане във всички държави членки на регулаторната рамка за аудиовизуалните медийни услуги;

б) да съветва и подпомага Комисията по всеки въпрос, свързан с аудиовизуалните медийни услуги, в рамките на компетентността на Комисията. Ако е основателно, с цел да съветва Комисията по определени въпроси, групата може да се консултира с участници на пазара, потребители и крайни потребители, за да събере необходимата информация.

в) да осигурява възможност за обмен на опит и добри практики при прилагането на регулаторната рамка за аудиовизуални медийни услуги;

г) да сътрудничи и предоставя на своите членове необходимата информация за прилагането на настоящата директива, по-специално по отношение на членове 3 и 4 от нея;

д) да предоставя становища по искане на Комисията по въпросите, предвидени в член 2, параграф 5б, член 6а, параграф 3, член 9, параграфи 2 и 4, както и по всеки въпрос, свързан с аудиовизуалните медийни услуги, и по-специално защитата на непълнолетни лица и подбуждането към омраза.“;

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема посредством акт за изпълнение процедурния правилник за ERGA.“;

(23) член 33 се заменя със следното:

„Член 33

Комисията наблюдава прилагането на директивата от държавите членки, включително прилагането ѝ по отношение на съвместното регулиране и саморегулиране посредством кодекси, приети на национално равнище.

Не по-късно от [дата — не по-късно от четири години след приемането] и на всеки три години след това Комисията предоставя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящата директива.

Не по-късно от [дата — не по-късно от 10 години след приемането] Комисията предоставя на Европейския парламент и на Съвета последваща оценка, придружена, когато е уместно, от предложения за преразглеждането ѝ, за да се измери въздействието на директивата и нейната добавена стойност.“

Член 2

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от [дата — не по-късно от 1 година след влизането в сила]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им

публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател